

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Tertia. Textus: Erat pernoctans in oratione. Thema: In oratione si
perseveramus, impetramus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

INFESTO S. BARTHO-
LOMÆI.

CONCIO TERTIA.

Erat pernoctans in oratione. Lucæ cap. 10.

Textus.

Perseverandum est in oratione, ut impe- *Thema.*
tremus.

Sillex iteratis vicibus percussus, tandem in favillas *Incordium.*
erumpit; Academicus Lemma adscribit: *ictu non*
uno: ictus ad filicem repetendus est; ad primum,
secundum, tertium ictum si favillam negavit, dabit
tandem ad ictum decimum, vel vigesimum. Christus Salvator
noster, in sacris literis petra dicitur: *Petra autem erat Christus.*
1. ad Cor. c. 10. Hanc petram percutit, qui supplex ad Christum
orat, iteratis votis, qui petram hanc divinam pulsaverit, perse-
veranter oraverit, dabit indubiè cumulas pietatis, & clemen-
tiæ favillas. Testis Scriptura: *Et si ille perseveraverit pulsans,* *Textus Sacra*
dico vobis, etsi non dabit illi surgens eo, quòd amicus sit, propter *Scriptura.*
improbritatem tamen ejus surget, & dabit illi, quotquot habet ne-
cessarios; & ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis; querite,
& invenietis; pulsate, & aperietur vobis; omnis enim, qui petit,
accipit, & qui querit, invenit, & pulsanti aperietur. Lucæ 11.
Undè ulterius S. Lucas cap. 18. *Oportet semper orare, & non*
desicere. Audiamus Patres: Ille, qui volebat dare, quod pete- *Patres.*
batur, fecit, quia ille in petendo non defecit; quanto magis da-
bit Deus bonus, qui nos hortatur, ut petamus, cui displicet, si non *S. Augustin.*
petimus. S. Augustinus Serm. 5. cap. 5. de verbis Domini.

(Dd) 3

Et ite-

- Et iterum super Psalmum 65. *Ne deficias in oratione, DEUS quod concessurus est, etsi differt, non aufert. Nemo nostrum parvi pendat orationem suam: dico enim vobis, quod ipse, ad quem oramus, non parvi pendat eam, postquam egressa est ab ore nostro, ipse scribit eam in libro suo, & unum ex duobus indubitanter sperare possumus, quoniam aut dabit, quod petimus, aut quod novit melius. Ita S. Bernardus Serm. 5. in Quadrag. Vult Deus rogari, vult cogi, vult quadam importunitate vinci, idem tibi dicitur, regnum caelorum vim patitur, & violenti rapiant illud; esto igitur sedulus in oratione, esto in precibus importunus, cave ne ab oratione deficias, si dissimulat, quem rogas; esto vacillator, ut regnum caelorum accipias, esto violentus, ut vim ipsi etiam inferas caelis. Bona violentia, quam Deus non offenditur, sed placatur; proximus non laditur, sed iuvatur; peccatum minuitur, non multiplicatur, bona, inquam, violentia, quam non queritur lucrum cito periturum, sed Regnum acquiritur sine fine mansurum. Docet S. Gregorius hom. 1. in Evang. Sicut certaminis bravium non assequitur, qui antequam metam attingat, deficit, sic orationis fructu privatur, quisquis in illa non existenter importunus. Docet S. Laurentius Justinianus ligno vita.*
- Cassiodorus. c. 4. Christus vult oratores suos omnimodè importunos, humilis quippè importunitas flexit sæpè animos duos. Scribit Cassiodorus lib. 5. cap. 24. Sæpè durè differt, ut petere doceas, dissimulas audire petentem, ut facias perseverantem. Inquit S. Anselmus lib. meditationum. Qui violentior Christo fuerit, religiosior habebitur à Christo: docet S. Ambrosius Serm. 15. Peritax oratio pertingit ad finem, etsi tibi in initiis sicca, & velut saxea videatur, oleum tamen gratiarum de hoc durissimo saxo elicies, modò perseveres, modò te longior mora non dissolvat, modò tua vota dilatione non lentescant. Gillibertus Serm. 8. in Cantica. Imploratâ S. Spiritûs gratiâ desuper Conceptus dabo,*

CONCEPTUS I.

Civitas obsessa tandem ad deditionem cogitur, ut portas ^{Confirmatio.} aperiat, petitioni annuat, quando? dum constanter, perseveranter, multo tempore, ignitis globis, ac tormentorum ictibus fuit impetita. Civitas elegantissima, ac ditissima cœlum est, adaperiet tandem nobis januas suas, dabit dona & gratias, voluntati nostræ consentiet, annuet votis, postquam perseveranter ignitis precationum globis, & orationum impulsibus, constanter, perseveranter impetiverimus: videamus practicè in muliere Cananea: filiam habuit à Dæmonio obsessam, currens ergò post JESUM rogat: *Clamavit dicens ei: Misere mei Domine, Fili David, filia mea malè à Dæmonio vexatur.* Matth. 15. Christus non dignatur eam verbo: *Qui non respondit ei verbum*, imò durissimè rejecit: *Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus.* O misera mulier! ergò penitus exclusa es, ergò cœlum tibi clausum est, ergò desolata nil impetras, non exaudieris? exaudita est tandem, impetravit humiliter petitem, largissimè gratiis divinis donatur, cœlum quàm largissimè supplicanti aperitur: *Respondens JESUS ait illi: Mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis.* Vim intulit cœlo, januas referavit, Christum Dei Filium sibi habet adstrictissimum; quando? Dum constanter, perseveranter precibus instat; ad primam repulsam, licet Christus nec verbo eam dignaretur, animum tamen non despondit; non tacet, non recedit, sed iteratò inelamat; ita ut molesta esset Apostolis: *Dimitte eam, quia clamat post nos*; graviter & severe reprehensa, atque ut canis rejecta, tamen nondum despondet animum, perseverat supplex invocando: *Etiam Domine, nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.* Hac constanti precatione devictus Christus, ad nutum fit mulieri: *Fiat tibi sicut vis.* Oratio perseverans, ac constans tandem impetrat, ac obtinet intentum. *Si permanseris postulando, etiamsi non continuo accipias, accipies tandem.* Scribit S. Chrysofostomus hom. 24. in Matth.

CON-

CONCEPTUS II.

Primo Regum cap. 7. filii Israël ingentem victoriam miraculose de cælo obtinuerunt contra Philistæos: *Intonuit autem Dominus fragore magno in die illâ super Philistiim, & exterruit eos, & cæsi sunt à filiis Israel.* Tanta victoria, tam miraculosum adiutorium, quo medio Judæi impetrârunt? Impetrârunt perseverante prece Samuelis: procedentes in prælium clamant ad Samuelem: *Ne cesses pro nobis clamare, ad Dominum Deum nostrum &c. & clamavit Samuel ad Dominum pro Israel.* Nec cessavit Samuel orare, & non intermittit Deus victoriam præparare. Optimè S. Augustinus super Psalmum 65. *Ne deficias in oratione, Deus quod concessurus est, etsi differt, non aufert.*

CONCEPTUS III.

Narrat liber Exodi cap. 17. Judæos ingressos esse bellum cum Amalecitis, stetit anceps victoria longo tempore, jam vincebant filii Israël, & cæsi videbantur Amalecitiæ, brevi intervallo subiecuerunt Israëlitiæ: quomodo factum, quod Judæi non continuerunt victoriam, sed mutabili eventu, jam victores, jam victi apparuerint? Causalem indicat sacer textus: tempore prælii iniecit cum Amalecitis, Moyses montem conscendit, orando pro populo suo, manum extendit, & quàm diu manus extentas Moyses tenuit, vicit Israel, dum parum remisit brachium, victus videbatur miles hebræus: *Cumque levaret Moyses manum, vincebat Israel; si autem paululum remisisset, superabat Amalec.* Intrat hic Abulensis quaest. 29. per levationem, & extensionem manuum Moysis, orationem perseverantem, & constantem, per remissionem verò manuum, cessationem à precibus, & suffragiis, intelligens: quamdiu Moyses in prece perseveravit, manum ad Deum constanter extendit, vicit Israel, dum cessat, vincitur; in exemplum: oratio perseverans tandem impetrat, ac obtinet votum suum, etsi iustus Deus differt, non aufert: audiatur Abulensis: *Moyses*

Moyſes tunc videbatur iſtanter orare, & cum deprimebat manus, vincebantur Iſraelita, eò quòd tunc videbatur ceſſare ab interceſſione pro eis. Advertentes hoc Aaron & Hur locii Moyſis: ſuſtentabant manus ejus ex utrâque parte, & factum eſt, ut manus ejus non laſſarentur uſque ad occaſum ſolis, fugavitque Joſue Amalec, & populum ejus in ore gladii. Ut perfeveranter Moyſes manus elevabat, indefinenter orat, optatam ex integro victoriam obtinet, & triumphum. Ecce exemplum; non differamus preces, ſed perfeveranter orantes permaneamus, & certum obtinebimus ſolatium, exauditi triumphabimus.

CONCEPTUS IV.

Absolon occiſo fratre Ammon, proſcribitur à Parente Davide, qui Absolon fugit ad Itholomai filium Ammiur, Regem Geſſur. 2. Regum 13. Ibi abiectus in exilio ſcelus ſuum lugebat, omnem lapidem movit Joab Davidis belli Dux, ut apud Regem Absoloni gratiam impetraret, Rex patricidium dimitteret, exulem revocaret, in conſpectum iterum admitteret; tandem omnino Joab, quod rogaverat, impetrat; *Ecce placatus feci verbum tuum, vade, & revoca puerum Absolon.* 1. Regum 14. Scire opus eſt, quando Joab exauditus eſt, & gratiam Absoloni obtinuit, fors primis octo diebus, fors primo menſe, aut ſaltem primo quadrante anni? longius inſtitit Joab, toto nempè triennio: *Fuit ibi tribus annis.* 1. Regum 13. Per tres annos integros Joab importunè, ac moleſtè Regem pro exule ſupplicabat: *Oravit occultè pro illo, ut rediret in terram Iſrael,* inquit Abulentiſis quæſt. 15. Tandem exauditus impetravit reo veniam: *Ecce placatus feci verbum tuum, vade & revoca puerum Absolon.* Oratio perfeverans certò impetrat, honeſta pertinacia, dum generat ad ſpeciem ſatiſdium, extorquet votum. Oratio in modum imperantis ſupplicat, & in modum ſupplicis vim affectat; energia orationis, perfeverantia eſt. Gratà vi in Deum quodammodo prævalet oratio, ſi indefeſſà perfeverantiâ obarmetur, & fiducia religioſà muniatur,

Pars II.

(Ee)

CON-

Marci cap. 7. Jairus filix ferè animam agentis acri dolore percussus, ad Christum Dominum involat, ad genua supplex pro-
 cidit, & obsecrat: *Filia mea in extremis est, veni, impone ma-
 num tuam super eam, ut salva sit, & vivat.* Orantem Chri-
 stus sequitur, imò, ut melius dixerim, comitatur: *Et abiit cum
 illo.* Non minus in extremis, & ad mortem decubuit Lazarus,
 per expressum sorores Lazari Christo Servatori, utique pro eo
 deprecantes, periculum denunciant: *Domine, ecce quem amas,
 infirmatur.* Joann. 11. JESUS, quamvis faveret huic nobili fa-
 milix, tamen ocius non venit, ut sorores precabantur, *sed man-
 sit in eodem loco duobus diebus:* quis causam dicet, cur eos, quos
 diligebat, statim non exaudivit, ad infirmum sanandum ocius
 non venit? venit autem incunctanter ad Jairum ejus filium sanan-
 do, ac vitæ restituendo? Lego quidem sorores Lazari misisse nun-
 cium, infirmitatem fratris supplicando intimasse, ast iteratò pre-
 ces repetiisse, in oratione perseverasse, non lego, omittunt pre-
 ces ad Servatorem, ut veniat, & medicus tardat. De Jairo autem
 inquit Marcus: *Procidit ad pedes ejus, & deprecabatur eum mul-
 tum, dicens: quoniam filia mea in extremis est.* Notare libet:
deprecabatur eum multum: preces iteratò repetiit, in oratione,
 & supplici sua postulatione constans perseveravit, & ad votum
 habuit medicum; hoc factò nobis datur intelligi, quàm sit magna
 perseverantis orationis valentia, & quàm non fraudetur votis,
 assidua, ac multa precum instantia.

CONCEPTUS VI.

Luca cap. 18. teste, cæcus quidam juxta viam sedens, ad
 Christum preces fudit, ut visum reciperet: *Clamavit dicens: JE-
 SU, Fili David, miserere mei:* benignissimus Dominus omnino
 precibus annuit, visum dedit, & tenebrarum caliginem depulit:
& confestim vidit: Transi nunc mente ad alium cæcum, Joann.
 cap. 9. hunc Christus ad aquas natatorias Syloë mandat, in qui-
 bus se lavet: *Vade, lava in natatoria Syloë.* Hunc à nativitate
 cæcum confestim non fecit videntem, uti fecit videntem cæ-
 cum

cum illum ad viam: promptiorem se Christus erga hunc, quam erga illum exhibet, quæ causa subest, quòd IESUS adeò promptus sit in vota miseri cæci in via? causa fuit perseverans oratio, precatio continuata: ubi alter, si fors signo misericordiam à Servatore poposcit, de reliquo mutus confidet: Audiamus S. Lucam: *Cæcus quidam sedebat secus viam mendicans, & cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset? dicunt autem ei, quòd IESUS Nazarenus transirèt, & clamavit dicens: IESU, Fili David, miserere mei, & qui præteribant, increpabant eum, ut taceret, ipse verò multò magis clamabat: Fili David miserere mei; stans autem IESUS iussit illum adduci ad se. &c. Et dixit IESUS ei: respice, fides tua te salvum fecit, & confestim vidit.* Ecce continuata oratio, perseverans precatio IESUM stitit ad gratiam, ad misericordiam impertiendam. Ubi oratio sollicitavit aspectum, fugit caligo, ubi ora taciturnitate signata, & lumina diutius clauduntur; perseverans oratio fert fructum in flore, qui certò certius maturescet in tempore. Optimè scribit Enodius lib. 5. ep. 14. *Percipio spe futura, te deprecor.* Ex Evangelio liquet: *Propter improbitatem ejus surget, & dabit illi, quotquot habet necessarios.* Lucæ 11. Amicus Deus, importunà prece, veluti lassatus, quod exoratur, dilargitur. Suavissimè S. Chrysostologus Serm. 39. *Negare noluit, qui sibi etiam neganti, qualiter extorqueretur, ostendit.* Nempè prece perseverante.

Hortor ergò cum S. Chrysostomo hom. 24 in Matth. *Per Epilogus.
mane in quarendo, atque pulsando, & absque
ambiguitate percipies.*

Amen.

(E e) 2

SEPTEM.